

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722010346
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6722010346.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a sudcov JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Ing. Miroslava Mandáka, v trestnej veci obžalovaného Y. R., stíhaného za zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. a zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. februára 2023, konajúc o odvolaní obžalovaného Y. R. a prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 6T/6/2022, zo dňa 08. 11. 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 6T/6/2022 zo dňa 08.11.2022 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodujúc sám

o d s u d z u j e

obžalovaného Y. R. V. U. , nar. XX. XX. XXXX vo Zvolene

podľa § 245 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 70 (sedemdesiat) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Y. R. z a m i e t a .

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora voči oslobodzujúcemu výroku pod bodom II. obžaloby z a m i e t a .

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú nezmenené.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 6T/6/2022, zo dňa 08. 11. 2022, bol obžalovaný Y. R. uznaný v bode I. obžaloby vinným zo zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase do 19:30 hod. dňa 18. 09. 2021 sa doposiaľ nezisteným spôsobom dostal na pozemok s parcelným číslom XXX, na ktorom je umiestnená stavba rodinného domu so súpisným číslom X v katastrálnom území obce Látka, časť Vyšné Polianky, okres Detva, kde následne nezisteným spôsobom úmyselne založil požiar vo vstupnej časti rodinného domu, následkom ktorého došlo k poškodeniu celého rodinného domu spolu aj s jeho zariadením, čím poškodeným Mgr. B. L., nar. XX. XX. XXXX a C. L., nar. XX. XX. XXXX, obaja trvale bytom M. K. XXX/XX, XXX XX B., spôsobil škodu v celkovej výške 116.946 €.

Za to bol okresným súdom odsúdený podľa § 245 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, Tr. zákona a § 46 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 54 mesiacov nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodeným Mgr. B. L., nar. XX.XX.XXXX a C. L., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom M. K. XXX/XX, XXX XX B., škodu vo výške 116.946,- Eur.

Zároveň bol predmetný rozsudkom podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod bodu II. obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 2 Pv 329/21/6611-46 zo dňa 14.06.2022, pre zločin znásilnenie podľa § 199 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkom základe, že

dňa 07. 08. 2021 v čase okolo 04:00 hod. v byte na 3. poschodí na ul. F. XX vo B. násilím donútil pošk. Z. L. k súložiu tým spôsobom, že poškodená si prišla k nemu pre svoj mobilný telefón, ktorý jej predtým vzal, pričom pri vstupných dverách ju chytil za ruky a nasilu vtiahol do bytu, zvalil na zem a začal jej strihať vlasy, poškodená po ňom kričala, aby prestal, vzápätí na to sa presunuli do spálne bytu, pričom poškodená sa zo strachu pred ním nebránila, v spálni ju vyzliekol do spodného prádla, sotil ju na posteľ a povedal jej, že sa spolu vyspia, čomu sa poškodená odtláčaním rukami a nohami bránila, na čo jej následne dal úder čelom do hornej pery a zo zadnej časti hlavy jej vytrhol kus vlasov, načo sa mu poškodená zo strachu podvolila a došlo medzi nimi k súložiu,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Svoje rozhodnutie o uznaní viny prvostupňový súd odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaného zo spáchania skutku usvedčovali výpovede svedkov a to najmä H. C., ktorá na hlavnom pojednávaní uviedla konzistentne, že v rozhodní deň dňa 18.09.2021 obžalovaného na základe jeho žiadosti odviezla svojím vozidlom na Polianky. Od Látok išli smerom na Polianky, kde odbočili doľava a viedla tam rozbitá cesta odhadom 1,5 km. Obžalovaný ju navigoval podľa telefónu. Tento vystúpil na lúke a išiel smerom doprava, do kopčeka a tam sú chaty. O 15.35 h volala svojmu manželovi, že stadiaľ odchádza preč. V ten deň jej na Facebooku vyskočila správa, že tam horí chata. Bála sa, či sa niečo nestalo a obžalovanému volala prvýkrát o 21.07 h. Obžalovaný jej potom volal naspäť, povedal, že už na chate nie je a že je v Divíne. Súčasne ju poprosil, aby mu poslala ten príspevok na Facebooku. Tento mu poslala a na to zareagoval tak „horí, ako vatra“. Obžalovaného zároveň usvedčovala aj svedkyňa H. L., ktorá tak isto na hlavnom pojednávaní vypovedala konzistentne a jej výpoveď súd hodnotil ako dôveryhodnú. Táto uviedla, že v deň 18.09.2021 mala oslavu narodením, na ktorú bol obžalovaný pozvaný. Obžalovaný jej povedal, že ešte ide na chatu a potom príde. Jej oslava bola na Divíne. Y. na jej oslavu prišiel s tým, že bola pre neho na Látkach, bolo to večer. Bola pre neho za dedinou. Išla na Látky smerom od Hriňovej. Potom, ako jej volala kriminálka, aby išla vypovedať v súvislosti s tým, že 18-teho Y. vypálil chatu, volala s obžalovaným a povedala mu, že bola za ňou kriminálka a čo sa deje. Obžalovaný jej povedal niečo v tom zmysle, že chcú to na neho hodiť, že vypálil chatu. Ďalšia svedkyňa G. S. na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa s obžalovaným stretla 18.09.2021 u nej doma na Divíne, keď prišiel na oslavu jej a H. L.. Na oslavu ho doviezla H. L. a prišiel medzi 19.30 h - 20.00 h večer. Oslava začala skôr, ale on prišiel neskôršie. Potvrdila, že obžalovaný volal H. L., aby pre neho prišla. Bývalý priateľ H. L. jej povedal, že išla pre Y. na chatu. Okolo 18.00 h H. L. išla odviezť kamarátku na Mýtne a potom ju už videla, až keď prišla s Y.. Hodinky so sebou nemala, ale pýtala sa kamarátku a tá jej povedala, že je 20.00 h a obžalovaný s H. L. tam už boli. Tieto výpovede svedkov sú potvrdené aj výpoveďou svedka Ing. K. M., zamestnanca firmy O2 Networks Slovakia, s.r.o., ktorý tam pracuje ako plánovač siete. Z jeho výpovede vyplynulo, že nie je možné, aby komunikácia obžalovaného dňa 18.09.2021 v čase o 19.23 hod. bol realizovaný v dosahu telekomunikačnej bunky Hriňová / Jaseňovo bez toho, aby sa obžalovaný nenachádzal v jej dosahu.

Zároveň súd poukázal na skutočnosti zistené z mobilného telefónu obžalovaného, ktorý si v deň, kedy došlo ku skutku, do svojho mobilného telefónu uložil screenshot mapy z oblasti Polianok a následne na internete vyhľadával články ohľadne horiacej chaty na Látkach - Poliankach. Súčasne si zisťoval trestné sadzby za skutok podpaľačstva. Okresný súd teda na základe výpovedí svedkýň a to H. C., H. L., svedka Ing. K. M. mal za jednoznačne preukázané, že obžalovaný v čase požiaru chaty poškodených bol v lokalite Látky - Polianky. Obžalovaný na takéto konanie mal motív v dôsledku zlých vzťahov s poškodeným a jeho dcérou, ktorá na neho podala trestné oznámenie za znásilnenie. Súd zároveň vyhodnocoval aj ďalšie časti výpovede svedkyne H. C., ktorá po tom, čo obžalovanému uviedla, že bola vypovedať ohľadne zhorenej chaty, zareagoval tak, že „je v piči“. Zároveň v komunikácii s ňou na článok o horiacej chate zareagoval „horí ako vatra“. Z tohto dôvodu mal okresný súd za to, že obžalovaný

svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu poškodzovania cudzej veci a preto ho za tento skutok uznal vinným, pričom mu uložil trest v zmysle ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. s tým, že pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností mal za vyrovnaný a preto mu v rozmedzí sadzby 3 až 8 rokov uložil trest odňatia slobody vo výmere 54 mesiacov, ktorý vzhľadom na osobu páchatel'a považoval za primeraný. Zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodeným Mgr. B. L. a C. L. škodu vo výške 116 946,- €, titulom škody na nehnuteľnosti vo výške 93 600,- € a škody na hnutel'nom majetku 6 210,- € a 13 041,- €, ktorú si riadne a včas uplatnili.

K bodu II. obžaloby okresný súd uviedol, že zo znaleckého posudku MUDr. F. vyplýva, že agresivita je charakteristická črta poškodenej a to najmä v súvislosti s použitím alkoholu. Večer pred znásilnením bola poškodená s priateľom v krčme. Je preto ťažké uveriť, že by sa poškodená nebola bránila a poddala sa obžalovanému. Aj z prepisov zo vzájomnej komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou vyplýva, že poškodená zvykla reagovať agresívnym, až vulgárnym spôsobom. Preto okresný súd rešpektujúc zásady Trestného poriadku, mal za to, že skutkový stav nie je možné za jednoznačný a nepochybný v tom smere, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, a preto obžalovanému spod tohto skutku oslobodil.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne na hlavnom pojednávaní podal odvolanie okresný prokurátor a to čo do výroku o vine a treste a taktiež obžalovaný čo do výroku o vine, treste a náhrade škody.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že ak súd vo veci oslobodeného skutku citoval znalkyňu PhDr. U. D., tak prečo neuviedol aj ostatné skutočnosti, ktoré znalkyňa uvádzala a to najmä, že v podstate neexistuje štandardizované správanie sa znásilnenej ženy, pričom sa opakovane stretla s páchatel'om a poškodenou, ktorá s ním mala aj po znásilnení dobrovoľný styk. Znalkyňa to v krátkosti pripísala toxickosti ich vz'ahu, ktorý poškodená, ale ani obžalovaný nedokázali ukončiť. Zároveň poukázal na to, že výpoveď poškodenej nepodlieha zámerného skresľovaniu, klamstvám, ani konfabuláciám, čo bolo preukázané, súčasne poukázal aj na výpoveď svedka E. Y., ktorým výpovediam súd neuveril a mal za to, že súd prvého stupňa všetky okolnosti skutku v bode II. obžaloby nedôvodne vyhodnocoval výlučne v prospech obžalovaného Y. R., a to napriek tomu, že tomuto bola vykonaný znaleckým skúmaním zistená nezrelosť, egocentrickosť a nízka miera empatie s tým, že záujmy a potreby iných osôb zohľadňuje len v minimálnej miere, pričom zvyrazňuje zohľadňovanie svojej vlastnej osoby.

Samotný obžalovaný prostredníctvom obhajcu uviedol v písomných dôvodoch svojho odvolania to, že podľa výpovede H. L. je preukázané iba to, že sa mal nachádzať v blízkosti miesta činu a to 4 hodiny pred spáchaním skutku, pričom svedkyňa vypovedala bez miestnej spojitosti jeho osoby s miestom, kde malo dôjsť k spáchaniu skutku. Zároveň poukázal na skutočnosť, že v čase hovorov o 18.33 h, 18.44 h a 19.20 h a SMS správy v čase 19.23 h mohol byť kdekokoľvek v okruhu základových 4G staníc, teda kdekokoľvek v okruhu 32 km alebo 15 km od tejto základovej stanice. Žiadny z týchto hovorov nespája s miestom činu v čase spáchania skutku a táto skutočnosť nevyplýva ani z výpovede Ing. K. M.. Poukázal zároveň aj na jeho výpoveď ohľadne prepájania cez iné základové stanice (BTS) z dôvodu presunu mobilu v priestore. Zároveň obžalovaný mal za to, že podľa všetkého je vylúčené, že by sa mohol v čase 19.30 h nachádzať v Látkach, časť Polianky, pri chate poškodeného a dopustiť sa konania, pre ktoré ho súd uznal vinným. Z týchto dôvodov navrhol predmetné rozhodnutie okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Na verejnom zasadnutí tak okresný prokurátor, ako aj obžalovaný zotrvali na písomných dôvodoch odvolania, pričom obhajca obžalovaného navrhol zároveň odvolanie okresného prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe podaných odvolaní v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné a odvolanie okresného prokurátora je sčasti dôvodné.

V súvislosti so záverom prvostupňového súdu o uznaní viny pod bodom I. obžaloby, rovnako ako prvostupňový súd i Krajský súd v Banskej Bystrici konštatuje, že v danej veci prvostupňový súd v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. veľmi podrobne v odôvodnení svojho rozhodnutia rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si vzájomne odporovali.

Z odôvodnenia rozsudku prvostupňového súdu je rovnako zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, ako vyhodnotil nepriame dôkazy, svedčiace v neprospech obžalovaného vo vzájomnej súvislosti s výpoveďami citovaných svedkov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Rovnako tak rozsudok prvostupňového súdu obsahoval zdôvodnenie, prečo rozhodol o náhrade škody a v akej výške a z akého právneho titulu.

Krajský súd konštatuje, že rovnako sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu v časti týkajúcej sa skutku pod bodom II. obžaloby, kedy je zrejmé, že z jednotlivých výpovedí a z ich vzájomnej komparácie vyplývajú nezrovnalosti, ktoré okresný súd považoval za tak závažné, že nemohli jednoznačne a bez pochyb preukazovať vinu obžalovaného z predmetného skutku a ani nedokazovali, že by sa predmetný skutok stal. Krajský súd má za to, že argumentácia prokurátora týkajúca sa osobnosti poškodenej by mohla byť pravdivá, avšak okresný súd zvažoval všetky okolnosti predmetného skutku a je zrejmé, že u osoby poškodenej sa nejedná o správanie, ktoré by bolo tak hlbokej závislosti od obžalovaného, aby viedlo k jej zmätočným výpoveďami. Jej správanie v čase po skutku a vzájomnej komunikácii po skutku bolo v lucidnej forme a teda si bola plne vedomá svojho správania sa a o týchto skutočnostiach nemal tak okresný, ani krajský súd pochybnosti.

Krajský súd však v súvislosti s úvahami prvostupňového súdu o druhu a výmere trestu musel poukázať na odvolanie okresného prokurátora, ako aj na jeho záverečnú reč v rámci hlavného pojednávania, kedy je zrejmé, že obžalovaný sa dopustil závažného konania proti majetku poškodeného tým, že hrubým spôsobom a to podpaľačstvom zasiahol do jeho práva na obydlie. Úmyselné poškodenie tak hodnotnej veci ako chata bolo z hľadiska dokazovania preukázané a zároveň bolo pripravené, je takým zásahom, kedy krajský súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že v prípade obžalovaného je potrebný nepodmienečný trest, avšak nestotožnil sa s výškou trestu a preto pristúpil k jeho sprísneniu, kedy mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 70 mesiacov, so zaradením do minimálneho stupňa stráženia. Uložený trest okresným súdom by bol z povahy veci a pohľadu krajského súdu trestom príliš miernym a preto došlo k jeho sprísneniu.

S poukazom na hore uvedené Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.